

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

LA SETMANA DEL PARLAMENT UNIVERSITARI: NOUS ESPAIS PER A L'APRENTATGE DEL PERIODISME

**La relació Universitat – Parlament de Catalunya per al desenvolupament competencial
en l'àmbit de la comunicació dins de l'EEES**

Sellas, Toni
Universitat de Girona
Departament de Filologia i Comunicació
St.Domènec
Plaça Ferrater Mora 1
17004 Girona
toni.sellas@udg.edu

Ginesta, Xavier
Universitat de Vic-Universitat Central de Catalunya
Departament de Comunicació
Carrer Sagrada Família, 7
08500, Vic
xavier.ginesta@uvic.cat

Giraldo-Luque, Santiago
Universitat Autònoma de Barcelona
Departament de Periodisme
Despatx 025
Facultat de Ciències de la Comunicació
Edifici I, Bellaterra
Carrer de les Vinyes, 08193
Cerdanyola del Vallès (Barcelona)
santiago.giraldo@uab.cat

Martori Muntsant, Aida
Universitat Autònoma de Barcelona
Departament de Mitjans Comunicació i Cultura
Despatx 111
Facultat de Ciències de la Comunicació
Edifici I, Bellaterra
Carrer de les Vinyes, 08193
Cerdanyola del Vallès (Barcelona)
aida.martori@uab.cat

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

Triay Moll, Eduard
Departament de Relacions Institucionals
Parlament de Catalunya
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona
etriay@parlament.cat

1. RESUM:

La Setmana del Parlament Universitari és una simulació parlamentària i periodística organitzada pels Serveis Educatius del Parlament de Catalunya, amb la col·laboració de les universitats catalanes. Des de la primera edició (2005) fins ara, s'ha consolidat com una proposta formativa més enllà de les aules. En l'aprenentatge periodístic, la simulació consolida el desenvolupament competencial dels alumnes envers els gèneres, les rutines professionals, la deontologia i la relació amb les fonts.

2. ABSTRACT:

The *Setmana del Parlament Universitari* is a parliamentary and journalistic simulation organized by the Educational Services of the Parliament of Catalonia with the collaboration of the Catalan universities. Since the first edition to date, it has been consolidated as a formative proposal beyond the classrooms. As a journalistic learning activity, the simulation consolidates the development of the students' competences regarding genres, professional routines, ethics and relationship with sources.

3. PARAULES CLAU: 4-6

simulació, Parlament de Catalunya, periodisme, rutines de producció

4. KEYWORDS: 4-6

simulation, Parliament of Catalonia, journalism, production routines

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

5. DESENVOLUPAMENT:

Introducció

La Setmana del Parlament Universitari (SPUNI) és una simulació parlamentària que s'inicia a Catalunya l'any 2005, inspirada en propostes similars com el *Parlement Jeunesse du Québec*, des de 1960, o la simulació del Tribunal de Justícia de les Comunitats Europees, des de 1988. L'organització de l'esdeveniment ha tingut diversos lideratges i des de 2012 els Serveis Educatius de la cambra catalana n'assumeixen la coordinació, amb la col·laboració de representants de les universitats catalanes sota el conveni marc firmat el 2011. En aquesta evolució cal destacar la incorporació de la simulació periodística (2008), paral·lela a la parlamentària. Aquesta comunicació se centra en la vessant periodística i dona continuïtat a treballs que havien abordat l'SPUNI des de diverses perspectives (Jaria et al., 2009; Ginesta i Miravittas, 2009; Ginesta, Jaria, Mañà, Oliveras i Roman, 2012). L'objectiu és analitzar com la simulació d'una experiència professional real, en uns espais i temps d'aprenentatge diferents als de les aules, contribueix al desenvolupament competencial i a la professionalització dels estudiants de l'àmbit de les ciències de la comunicació.

L'SPUNI com a experiència interdisciplinària

Al llarg de la Setmana del Parlament Universitari, estudiants de les universitats catalanes de diferents titulacions simulen la praxi política a la cambra. Després d'un cap de setmana de formació, de dilluns a divendres la simulació parlamentària avança des de les negociacions per a la formació de govern fins a la sessió plenària del darrer dia, passant pels acords de coalició, la constitució de la cambra de l'SPUNI, la investidura, el govern, la discussió d'un projecte de llei i el treball en comissions, entre altres. Paral·lelament, estudiants de periodisme i/o de comunicació audiovisual desenvolupen la simulació periodística. Agrupats en diversos equips de treball, produeixen cada dia dos diaris (en la darrera edició, ja digitals), un informatiu de televisió i un de ràdio. En les dues darreres edicions, l'SPUNI ha incorporat també la simulació de la tasca dels lletrats i dels serveis lingüístics de la cambra. Això ha ampliat el ventall d'estudiants que hi participen i permet vetllar per la cura lingüística i legal de l'activitat en les simulacions parlamentària i periodística.

La Setmana del Parlament Universitari és una proposta formativa sobre la base de la col·laboració entre les universitats i el Parlament de Catalunya. Per a la cambra, és una via

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

per a donar a conèixer entre els joves universitaris que hi participen i el seu entorn més immediat tant la institució com les funcions que té atribuïdes. Per als participants, és una oportunitat de conèixer en la pràctica una institució de la qual sovint tenen un coneixement només teòric. Els estudiants desenvolupen la seva tasca a l'SPUNI talment com si hi treballessin, amb l'activitat que desenvolupen quotidianament els diputats i altres membres de la institució. El coneixement del Parlament durant l'SPUNI i l'assumpció dels diversos rols que hi intervenen, amb les responsabilitats que comporten, és també una manera de posar en valor la praxi política en un moment de crisi del seu prestigi social.

D'altra banda, la proposta dels Serveis Educatius del Parlament de Catalunya, en combinació amb la funció docent dels responsables universitaris i el paper actiu d'ex-participants com a dinamitzadors, generen dinàmiques complementàries. En tant que activitat formativa, l'SPUNI permet treballar aspectes no només vinculats a continguts sinó especialment a competències (Cano, 2008). Les transversals s'aborden en les diverses simulacions que l'integren i són pròpies de la pràctica totalitat dels currículums de les diferents titulacions d'origen dels estudiants. Alhora, aquest treball es du a terme en un context de multidisciplinarietat, tant pel que fa a la composició de l'equip docent com a la interacció dels estudiants procedents de diverses disciplines acadèmiques. La simulació es fonamenta en equips de treball a partir d'un procediment aleatori que, en el cas de la simulació parlamentària, porta els estudiants a haver de gestionar punts de vista i coneixements provinents de disciplines alienes i a l'assumpció d'un rol polític-ideològic que pot ser diferent al propi.

El mètode de la simulació en l'ensenyament del periodisme polític

Més enllà de l'impacte comú, l'SPUNI té algunes singularitats en la simulació periodística. Aquesta praxi permet reproduir la correlació de forces que es dona en qualsevol societat democràtica i que situa els polítics i els periodistes en un marc de cooperació i de responsabilitats compartides, però també de rivalitat, en els processos d'*agenda building* i de *decision making* (Hallin i Mancini, 2004). Els participants s'organitzen grups de treball que simulen l'equip de redacció d'un determinat mitjà (un digital de tendència progressista, un altre de conservador i una televisió i una ràdio amb plantejament de mitjà públic). La seva tasca és la cobertura periodística de tota l'activitat que s'esdevé durant l'SPUNI i la producció del material informatiu corresponent.

A través de la metodologia de la simulació de la pràctica professional real, estructuren el

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

seu dia a dia com ho farien a la vida professional i desenvolupen les rutines de producció corresponents, des del consell de redacció de primera hora del matí fins a la publicació de la informació (amb actualització constant al llarg del dia, en el cas dels dos digitals, i amb la posada a disposició del públic d'un informatiu gravat en el cas de la televisió i la ràdio). Això comporta la presa de decisions i l'acció periodística per cobrir la simulació parlamentària (anàlisi i periodització del calendari de sessions, cobertura de rodes de premsa...), i fomenta el treball d'investigació periodística i de relació amb les fonts per tal d'obtenir informacions pròpies i exclusives. La simulació periodística es complementa amb la possibilitat d'accedir a determinats esdeveniments de l'activitat parlamentària real o de poder entrevistar polítics del Parlament de Catalunya, fet que també apropa els estudiants als seus referents immediats i els permet analitzar el seu comportament.

La simulació es fonamenta en la metodologia *learning by doing* (Shank, et al, 1999), una experiència educativa provada amb èxit en diferents contextos educatius (Aldrich, 2005; Felder i Brent, 2003; Smith et al, 2005). El seu principal interès es concentra en el foment d'una habilitat professional basada únicament en la pràctica dins la qual s'integren, de forma gradual, teories i responsabilitats que són assumides de forma grupal.

Així, els grups de treball són capaços d'articular competències bàsiques lligades també a l'aprenentatge basat en projectes, amb un vessant addicional: el temps límit lligat a les pràctiques periodístiques reals. L'acompliment competencial dins de la pràctica de la simulació comprèn els cinc components fonamentals del concepte de competència (Cano, 2008) aplicats al desenvolupament d'una experiència d'aprenentatge:

Taula 1. Components de les competències adquirides en l'experiència de la SPUNI

Component	Descripció
Integració d'habilitats o capacitats relacionades amb el saber fer	L'estudiant posa en pràctica tots els coneixements adquirits en la seva formació teòrica i pràctica dins de la universitat. Produeix mitjans de comunicació i, en aquest procés, demostra múltiples capacitats relacionades amb la professió periodística (escriure, gravar, editar, planificar, organitzar, investigar, comprendre, interactuar, etc.).

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

Impliquen un procés d'acció reflexiva per part del subjecte que les realitza

La publicació de continguts, dirigit a un públic, obliga l'estudiant a reflexionar sobre les produccions que realitza. El pensament crític relacionat amb l'acció de comunicar una informació, sotmet el procés tècnic a un mecanisme reflexiu individual i grupal perquè el producte respongui a una acció conscient i orientada per part del comunicador —las seves accions tenen un propòsit i compleixen amb un objectiu—.

S'adquireixen a través de diferents processos (aprenentatge) i, per això, són actualitzables

L'estudiant participa en totes les fases del procés d'elaboració dels mitjans de la simulació i ocupa diferents rols. És capaç d'adaptar les habilitats adquirides a diferents contextos i situacions. És també capaç d'assumir diferents reptes informatius en funció d'un temps limitat.

Resolen situacions problemàtiques en un context específic de forma eficient, autònoma i flexible

El problema plantejat cada dia ofereix diferents solucions que l'estudiant és capaç de valorar en funció d'objectius i recursos. Els grups treballen de forma autònoma i prenen decisions de forma flexible dins dels límits de la valoració crítica i ètica del treball amb la informació pública.

Permeten respostes individualitzades o diverses atenent als factors contextuais específics

Cadascun dels grups, en funció dels seus recursos, tècniques i maneig de la problemàtica periodística concreta (buscar fonts, processar i llegir informació, construir una comunicació eficaç, respondre a objectius editorials), resol creativament un mateix assumpte des de múltiples alternatives. En aquest cas, el treball en grup, on interactuen diverses universitats i nivells educatius, permet que l'aprenentatge sigui encara més dinàmic i enriquidor.

Font: Elaboració pròpia

Els estudiants que actuen com a periodistes reben una formació bàsica sobre la dinàmica política i parlamentària de Catalunya. Després, es distribueixen per grups d'acord als quatre mitjans que conformen i, en cada cas, s'apropien de les rutines i planificacions respectives de cada mitjà en funció de la seva pròpia producció. Durant la simulació,

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

assumeixen diferents rols amb la intenció que s'enfrontin a diversos graus de responsabilitat dins el mitjà.

Durant els deu anys de la simulació periodística, els equips de premsa han patit l'evolució de la pràctica periodística i la integració de diferents gèneres i formats. Del treball en gèneres informatius dels primers anys s'ha passat a potenciar la creativitat de l'estudiant a través dels gèneres interpretatius, més rics i amb possibilitat de treballar més a fons amb les noves tendències vinculades al periodisme de dades. Els estudiants es vinculen així a una dinàmica d'aprenentatge del periodisme en la qual, a més, conviuen amb la quotidianitat del Parlament de Catalunya, de manera que en paral·lel poden presenciar el treball realitzat pels mitjans de comunicació en temps real. No solament el contingut o l'estructuració de tasques de l'activitat és una experiència d'aprenentatge integral, també ho és el mateix espai contextual de treball el que fan de l'SPUNI en una activitat molt ben valorada per la majoria dels estudiants participants, com es veurà en l'apartat següent de la comunicació.

La valoració dels estudiants

Les dades de valoració de l'activitat demostren un grau elevat de satisfacció per part de l'alumnat. Atenent al període 2014-2017, aquesta recerca analitza les dades de les enquestes que han respost de forma anònima els estudiants, en acabar l'activitat. S'observa que els resultats són molt positius, ja que el 86,2% dels estudiants li posen una nota igual o superior a 8 en els anys analitzats, fent la mitjana.

Taula 2. Valoració global de l'activitat per part dels estudiants. Font: Serveis Educatius del Parlament de Catalunya

Nota numèrica	Percentatge 2014	Percentatge 2015	Percentatge 2016	Percentatge 2017
10	21,5	36,9	27,7	30
9	30,8	27,7	38,6	26,3
8	30,8	21,5	24,1	28,7

ESPAIS D'APRENENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

7	7,5	7,7	7,2	8,8
6	4,7		1,2	1,3
5	-	3,1	1,2	2,5
4	2,8	-	-	-
3	-	-	-	-
2	-	-	-	1,3
1	-	-	-	1,3

El boca-orella és la fórmula més efectiva per a fomentar la participació d'estudiants a la simulació parlamentària. El 2014, un 21,6% van conèixer el curs per antics participants i un 29,7% ho van fer a la sessió informativa que s'organitza a les diverses universitats, amb la col·laboració de personal de l'Àrea de Serveis Educatius del Parlament, antics participants i professors. El 2015 aquestes dades eren de 21,5% i 40% respectivament.

El 2016 un de 30,9% havia conegut l'activitat per antics participants i un 29,6% per antics professors. El 2017 la forma majoritària per la qual els participants havien conegut l'activitat era per alumnes que hi havien participat en edicions anteriors (37,5%), seguida d'informació facilitada per un professor (27,5%). Altres formes per les quals els alumnes se'n van assabentar són les xarxes socials o el web del Parlament, que han anat augmentant la seva importància pel que fa a la difusió del l'activitat, al llarg dels anys.

El fet que la principal via per a donar a conèixer l'activitat sigui mitjançant la transmissió de l'experiència a possibles nous estudiants va directament relacionat el volum d'estudiants que recomanarien l'activitat (un 92% el 2014; un 100% el 2015 i el 2016; i un 95% el 2017).

El personal del Parlament de Catalunya rep una puntuació molt elevada després de l'activitat, ja que el van puntuar per sobre del 8 un 71,1% el 2014; un 90,7% el 2015; i un 81,5% el 2017 (no hi ha dades de valoració per sobre de 8 el 2016, però sí per sobre de 9, un 72,3%).

Una peça clau de la simulació són els estudiants que formen part de l'Equip de Suport, és

ESPAIS D'APRENENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

a dir, estudiants que van participar en una o més d'una edicions anterior i que fan suport tant a professors com a estudiants. Els membres d'aquest equip també surten molt ben parats a les enquestes, ja que els percentatges d'estudiant que els puntuen per sobre d'un 8 són: un 78,5% el 2014, un 81,5% el 2015, un 81,9% el 2016, i un 88,9% el 2017.

La docència també està molt ben valorada. Els professors obtenen una puntuació superior al 8 en un 70,2% dels casos el 2014, en un 81,5% dels casos el 2015, en un 87,8% dels casos el 2016, i un 73,6% dels casos el 2017. Cal destacar els resultats de les activitats formatives que es fan durant el cap de setmana, prèvies a l'inici de la simulació per donar unes bases als estudiants que, durant la resta de dies, treballen mitjançant la metodologia del *learning by doing*. Es tracta de classes magistrals i tallers en grups reduïts, que un 49% va valorar com a interessants o molt interessants el 2014. Aquesta valoració va millorar notablement l'any 2015, essent en un 78,2% dels casos considerades com a interessants o molt interessants. Això es deu a una adequació de les activitats inicials per tal d'orientar-les a les competències requerides a la simulació. En aquest sentit, es van introduir tallers rotatoris als quals es estudiants assisteixen i que podien escollir en funció dels seus interessos. El 2016 i el 2017 es va mantenir la tendència de valoració positiva d'aquestes activitats, tal com ho demostra el fet que el 88,9% i el 86,9% les van trobar interessants o molt interessants, respectivament.

Sobre els coneixements adquirits, els resultats demostren que un 88,2% havien adquirit coneixements sobre la història de la institució, i que un 96,4% havien eixamplat el seu saber sobre el sistema polític català. A partir de 2015 el coneixement adquirit sobre el sistema polític català es va passar a valorar de manera numèrica. Ho puntuaven per sobre del 8 el 74,6% dels enquestats el 2015; el 88% el 2016; i el 85,2% el 2017.

En el pla personal, els estudiants estan contents de poder fer noves amistats i conèixer gent d'arreu del territori. També destaquen que és una activitat que convida al diàleg, el debat i la interacció. Valoren el fet de viure-ho en primera persona i qualifiquen l'activitat com a transversal. Troben positiu haver treballant habilitats com ara l'oratòria, que sovint no es treballa tant a les aules. Valoren l'esperit de col·laboració i qualifiquen l'activitat d'"immersió" al sistema polític català.

En relació a la simulació periodística, opinen que és una experiència que permet palpar de primera mà l'ofici periodístic i, en concret, el periodisme polític i parlamentari. Valoren positivament haver pogut conèixer el ritme i els horaris de les activitats de producció, redacció, enregistrament de notícies, etc. que els inspira per a seguir estudiant la carrera, i

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

la interacció amb corresponents parlamentaris en actiu. També voldrien reforçar el rol de lingüista, que es va introduir per primera vegada el 2016, així com millorar la coordinació a l'hora de distribuir espais per a fer les activitats.

La queixa més recurrent dels estudiants que han fet la simulació periodística són les llargues jornades de treball. Com a suggeriment es proposa incloure el cap de premsa a la simulació parlamentària, de manera que hi hagi un estudiant de periodisme a cada partit i que pugui fer les funcions assignades al responsable de comunicació. Per la seva banda, els agradaria poder tenir més interacció amb els diputats reals. De fet, l'activitat de debat –en què hi participen diputats reals amb la moderació d'un estudiant i, per tant, hi ha interacció entre estudiants i polítics– és una activitat que resulta molt interessant o interessant per la gran majoria d'estudiants (el 92,5%, d'acord amb l'enquesta de 2017).

Alguns estudiants demanen que la formació sigui molt orientada a les activitats que han de desenvolupar, i que no sigui àmplia. Reclamen formació específica per als rols de periodista o lletrat, però alhora proposen reduir les sessions teòriques. Volen més formació sobre els gèneres periodístics i com tractar les notícies, i també directrius tècniques per a fer funcionar alguns aparells. Aquestes demandes ja es posaven de manifest a l'enquesta de 2014, en què un alumne demanava que es fessin formacions exclusives per als periodistes.

Els alumnes que han fet la simulació periodística demanen afegir continguts adreçats als periodistes al web de la SPUNI. En l'edició de 2016, demanaven que hi hagués un mitjà de premsa exclusivament en línia i que es fes ús de les xarxes socials en la simulació. Aquest fet es va consolidar el 2017, amb la transformació dels diaris en digitals, així com també amb l'ús de comptes oficials de twitter.

Conclusions

La simulació periodística esdevé una metodologia d'aprenentatge *learning by doing* (Castaño, Maiz, Palacio i Villarroel, 2008) a través de la qual els estudiants desenvolupen un treball col·laboratiu en el context d'una experiència professional més enllà de les aules. L'SPUNI comporta l'aplicació dels coneixements teòrics adquirits a la universitat i permet desenvolupar les competències específiques (Cano, 2008) en relació als gèneres periodístics i a les rutines professionals. La dinàmica de l'activitat situa els universitaris en un entorn de relació amb les fonts, que difícilment es pot donar a les aules.

La simulació els posa davant situacions que han de resoldre amb l'aplicació de criteris

ESPAIS D'APRENENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

professionals i deontològics, avui més necessaris que mai per l'impacte de les xarxes socials (Deuze, 2008) i en un context de saturació informativa i *fake news*. La simulació d'un equip de redacció, sota la guia dels docents i l'assessorament d'ex-participants, és també un exercici d'inserció en el professionalisme, entès com el procés de socialització dels nous professionals dins d'un mitjà (Sivek, 2010). El coneixement de la professió periodística es veu reforçat per la interacció amb els periodistes professionals que cobreixen l'activitat parlamentària i que són referents per uns joves estudiants de periodisme que potser en un futur esdevindran prescriptors de l'activitat parlamentària.

Els resultats i comentaris de les enquestes mostren l'alt nivell d'acceptació d'aquesta activitat, així com l'alta valoració del seu equip docent (integrat per les universitats i els Serveis Educatius del Parlament), però sol·liciten més directrius específiques orientades als periodistes i també volen reduir les hores de formació reglada o classes magistrals, per tal de tenir més estona per fer la simulació i posar en pràctica els coneixements. Les dades exposades confirmen que el *learning by doing* és la metodologia que més s'adequa a les demandes dels estudiants en aquest tipus d'activitat.

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

6. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES (segons normativa APA)

Aldrich, C. (2005). *Learning by doing: A comprehensive guide to simulations, computer games, and pedagogy in e-learning and other educational experiences*. San Francisco, CA: Pfeiffer.

Cano, E. (2008). La evaluación por competencias en la educación superior. *Profesorado. Revista de currículum y formación del profesorado*, 12(3), 1-16.

Castaño, C., Maiz, I., Palacio, G., Villarroel, J.D. (2008). *Prácticas educativas en entornos web 2.0*. Síntesis: Madrid.

Deuze, M. (2008). Understanding journalism as newswork: How it changes, and how it remains the same. *Westminster Papers in Communication and Culture*, 5(2), 4-23.

Felder, R.M., Brent, R. (2003). Learning by Doing. *Chemical Engineering Education*, 37(4), 282-283.

Ginesta, X., Jaria, J., Mañà, J., Oliveras, N. i Roman, L. (2012). El 'Parlament Universitari': una experiència interdisciplinària de simulació al voltant del Dret i la pràctica parlamentària. *Revista de Educació i Dret*, 5, 1-23. Consultat 14 gener 2018, des de <http://revistes.ub.edu/index.php/RED/article/view/3354>.

Ginesta, X. i Miravittas, R. (2009). Polítics a la universitat. El treball dels gèneres periodístics amb fonts de primer de mà. Comunicació presentada al II Congrés Internacional Unives 2009. Girona, Universitat de Girona, 12 i 13 de novembre de 2009. Consultat 6 desembre 2012, des de <https://dugi-doc.udg.edu/handle/10256/1951>.

Hallin, D.C. i Mancini, P. (2004). *Comparing Media Systems. Three Models of Media and Politics*. Cambridge: Cambridge University Press.

Jaria, J., Oliveras, N. i Roman, L. (2009). 'Pràctica parlamentària' i 'Parlament Universitari', dos experiències complementàries de simulació en Dret Constitucional. Comunicació presentada al I Seminari de Innovació i Qualitat Educativa en Dret Constitucional. Madrid, Centre d'Estudis Polítics i Constitucionals. 17 de juny de 2009.

Schank, R.C., Berman, T.R., Macperson, K.A. (1999). "Learning by doing". En: Reigeluth, C.M. (Ed.) *Instructional design theories and models: A new paradigm of instructional*

ESPAIS D'APRENTATGE: AGENTS DE CANVI A LA UNIVERSITAT

theory (Vol. II). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates. 161–181.

Sivek, S. (2010). Social media under social control. Regulating social media and the future of socialization. *Electronic News*, 4(3), 146-164.

Smith, K. A., Sheppard, S.D., Johnson, D.W. Johnson, R.T. (2005). Pedagogies of Engagement: Classroom-Based Practices. *The Research Journal for Engineering Education*, 94(1), 87-101.